

Fővárosi Ítéltábla

9.Bf.88/2014/7.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. május 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neveés társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. január 23. napján kihirdetett 1.B.1422/2013/42. számú ítéletét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 4000 (négyezer) Ft, II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I. r. vádlott lakcíme: ..., levelezési címe:szám.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére az I. r. vádlott büntetésének súlyosítása, míg a II. r. vádlott esetében téves jogi minősítés és a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott és a védője a kiszabott büntetés enyhítése végett éltek perorvoslattal, míg II. r. vádlott és a védője tudomásul vették a törvényszék döntését. Az I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására is indítványt tett.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, kizárólag a büntetések súlyosítása céljából tartotta fenn. Álláspontja szerint a cselekmények jogi minősítése törvényes. A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a középértéktől való eltérést nem indokolta meg és a kiszabott büntetések nem szolgálják a büntetési célokat, ezért az I. r. vádlott börtön büntetésének és a közügyektől eltiltásnak a súlyosítása szükséges, míg a II. r. vádlott vonatkozásában a próbaidő tartamának a felemelése.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében - a Be. 361. §-ának (1) bekezdését alkalmazva - nyilvános ülésen bírálta felül. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást és beszerezte a

büntető ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat, amelyeket mérlegelési körébe vont és értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségét teljesítve számot adott.

A tényállás - amelyet nem vitatott senki - megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A vádlottak bűnösségére levont következtetés helyes, és a cselekmények jogi minősítése is mind I. r., mind II. r. vádlott vonatkozásában.

A jogi indokolás annyiban helyesbítendő, hogy az I. r. vádlott vonatkozásában a bekövetkezett eredményért való felelősséget érintően a törvényszék által megállapított tudatos gondatlanság - luxuria - helyett a hanyag gondatlanság, a negligentia róható fel. I. r. vádlott a cselekménye következményeit azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet, körütekintést elmulasztotta. Az első fokú bíróság meggyőzően megfogalmazta, hogy miért lett volna elvárható a vádlottól, hogy előre lássa, hogy a sértett a leírt körülmények között a bántalmazástól eleshet, és a bútorozott szobában súlyos fejsérülést szenvedhet.

Tudatos gondatlanság akkor állapítható meg, ha az elkövető bizakodása az eredmény elmaradásában valamely konkrét körülményen alapul, és az okozati folyamatba beékelődő felismert körülmény alkalmas is lenne az eredmény bekövetkezésének megakadályozására, a bizakodás így lehet alapos, de nem eléggé megalapozott, ezért könnyelmű. A luxuria esetén tehát az elkövetőnek feltétlenül előre kell látnia az eredmény bekövetkezésének a lehetőségét, ez pedig a vádlott vonatkozásában nem állapítható meg.

Az ítélet 8. oldal utolsó bekezdésében az I. r. vádlott a sértettet nem „legalább 20” alkalommal ütötte meg az arcán, hanem a tényállás alapján ez legalább 12 alkalommal történt.

Az elírás javításával az indokolás összhangba került a tényállással.

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta a vádlottak javára és terhére értékelendő bűnösségi körülményeket, azonban annak kiegészítése szükséges a következők szerint.

Mindkét vádlott terhére szól a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága, míg az I. r. vádlott esetében további súlyosító hatása van a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságának is. Ez utóbbi vádlottnál enyhítő hatása van az eredményhez fűződő enyhébb fokú gondatlanságnak.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama semmiképpen sem tekinthető eltúlzottnak, figyelemmel a beismerő vallomására, a másodfokú eljárásban is hangoztatott megbánására, amelyek indokolták a büntetés középértékétől való eltérést. II. r. vádlott esetében a próbaidő tartamának 3 évben való meghatározása is törvényes. Mindezekre tekintettel az ítélőtábla mindkét vádlott büntetését úgy ítélte meg, hogy azok összhangban állnak az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával, a bűnösségi körülményekkel. Ezért I. r. vádlottal esetében a büntetés súlyosítására, de az enyhítésére sem látott lehetőséget a másodfokú bíróság, míg a II. r. vádlott

vonatkozásában a 3 évben meghatározott próbaidő elegendő, annak felemelésére nincs törvényes indok.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A nyilvános ülésen felmerült, és II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Végezetül a másodfokú bíróság rögzítette az I. r. vádlott időközben megváltozott lakcímét és feltüntette a levelezési címét is.

Debrecen, 2014. május 22.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Fővárosi Törvényszék 1.B.1422/2012/42. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős, és II. r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2014. május 22.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -